

Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Siumut
HER

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 36 stk. 1, har du fremsat spørgsmål vedrørende garnfiskeri og oprensning af garn og langline. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område:

- 1) *Hvor mange penge er der blevet brugt til optagning af mistede garn?*
- 2) *Og hvem har bekostet det?*
- 3) *Hvor store mængder af mistede garn og langliner er blevet optaget?*
- 4) *Hvor mange fiskere blev ramt ved lukningen af garnfiskeriet af hellefisk?*
- 5) *Hvor meget i penge blev mistet af fiskerne og fabrikkerne under lukningen?*

AD 1) Efter kvoterne i september 2009 for det kystnære fiskeri efter hellefisk i forvaltningsområderne Uummannaq og Upernavik var opfisket, besluttede Naalakkersuisut, at forhøje kvoterne med 500 tons til hvert af de to forvaltningsområder. Som betingelse for forhøjelsen af kvoterne, blev der indgået en aftale med Qaasuitsup Kommunea om oprensning af mistede redskaber, herunder garn og langline på i forvejen udvalgte områder. Qaasuitsup Kommunea afholdte udgiften for oprensning af redskaber og Royal Greenland stillede et fartøj til rådighed. Derudover bidrog flere fiskeri- og produktionsvirksomheder, som eks. bidrog Qeqertaq Fish økonomisk, og benyttelsen af midlerne blev koordineret af Qaasuitsup Kommunea.

I så fald der ønskes oplyst, hvilket beløb der blev brugt på oprensning af mistede redskaber, kan der henvises til Qaasuitsup Kommunea.

AD 2) Se venligst svar AD 1. Derudover kan det nævnes at fiskere i områderne frivilligt har stillet deres arbejdskraft og både til rådighed for at fiske mistede fiskeredsskaber op fra havbunden. Dette kan anses for værende en udgift for fiskeren, men der er i den anledning ikke foretaget beregninger om i hvor stort omfang dette har bekostet fiskerne. Fiskerne i Ilulissat har i forbindelse arbejdet modtaget løn, men som ikke har været tilfældet i forvaltningsområderne Upernavik og Uummannaq. Qaasuitsup Kommunea har i sin redegørelse meddelt at løn forholdene i disse områder undersøges nærmere.

AD 3) Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug er på nuværende tidspunkt ikke blevet oplyst om, hvor store totale mængder garn og langliner, der er blevet opfisket. Qaasuitsup Kommunea har i sin redegørelse som er modtaget i dag meddelt opfiskede redskaber i forvaltningsområderne Upernavik og Uummannaq. Da disse er registreret forskelligt er det vanskeligt at vurdere. Registreringerne er meddelt som følgende:

Forvaltningsområde Upernavik: Opfisket i alt ca. 121 garn og en del langliner.

Forvaltningsområde Uummannaq: 1.008,50 kg er opfisket.

Ingen data for Ilulissat.

18. maj 2010
J.nr.: 2010-96

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 47 04
E-mail: apnn@nanoq.gl www.-
nanoq.gl

AD 4) Efter min "nordtur" i august 2009 til blandt andet Upernavik og Uummannaq, udtrykte fiskerne fra disse områder deres bekymring vedrørende følgerne ved brug af garnfiskeri efter hellefisk. Der var derfor bred opbakning blandt fiskerne for at begrænse brug af garn og/eller forbyde garnfiskeri efter hellefisk.

Der foreligger ikke en opgørelse over, hvor mange fiskere der blev berørt af forbuddet mod brug af garn ved fiskeri efter hellefisk.

Qaasuitsup Kommunea har efterfølgende udarbejdet kommunale vedtægter vedrørende garnfiskeri for forvaltningsområderne Uummannaq og Upernavik. Ved udarbejdelsen af disse vedtægter, har kommunen haft mulighed for at tage hensyn til fiskernes behov.

Derudover findes der i Landstingsforordning nr. 4 af 3. november 1994 om beskyttelse af havmiljøet, ændret i Landstingsforordning nr. 3 af 6. juni 1997 § 19, bestemmelser om dumpning af stoffer eller materialer.

Det bør således være ejeren, hvis denne kan identificeres, der betaler for det offentlige oprydning. Derfor er overholdelsen af fiskerilovgivningens krav om mærkning af fiskeredskaber overordentlig vigtig.

I fiskerilovgivningen er der krav om mærkning af fiskeredskaber. Derudover er der specifikke krav om mærkninger af garn m.v. i relation til fiskeri efter hellefisk, krabber, laks og ørreder. Der er altså klare regler for mærkninger af fiskeredskaber på generelt plan såvel som på specifikke arter. Ved fund af forsvundne redskaber kan disse således identificeres og ansvaret placeres.

Kontrollen med mærkningsreglerne bør intensiveres, hvis mærkningskravet skal have den tilsigtede effekt, men med de nuværende ressourcer til fiskeri- og jagtbetjente er en sådan intensivning vanskelig.

AD 5) Der foreligger ikke en opgørelse over hvor mange fiskere og fabrikker, der var berørt af forbuddet mod garnfiskeri, hvorfor det ikke er muligt, at anslå et beløb. Derudover skal det nævnes og præciseres at der var tale om en periode, hvor fiskeriet alligevel ville have været lukket grundet kvotens opfiskning på daværende tidspunkt. De 1.000 ekstra tons hellefisk har forøget fiskernes indtægter, idet de ekstra kvote tildelinger også blev opfisket i perioden efterfølgende. Man kan derfor sige at der i 2009 har været ekstra indtægter for fiskerne i disse områder, set i forhold til tidligere år.

Inussiarnersumik inuulluaqqusilluta

Med venlig hilsen

Ane Hansen

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug.